

Anys 40: celebració de la Diada de la Bicicleta.

nollers-Granollers, després de passar per diverses poblacions de la comarca i amb sortida des del Cafè Comercial de la plaça Maluquer i Salvador, número 24. Els premis eren ja prou importants: 1r: 5.000 pessetes; 2n, 4.000; 3r, 3.000; 4t, 2.000... La prova va comptar amb importants figures i tot i que no van guanyar cap premi, cal destacar la participació dels il.lustres Miquel Poblet (7è) i Federico Martín Bahamontes (12è), dues figures que segons sembla no van poder fer res davant de Corrales, de la Penya Solera, que fou el guanyador, *«ja que el dia abans havien participat en una cursa celebrada a França i van estar de viatge tota la nit per poder arribar a temps a Granollers»*. Durant aquest mateix any es van fer més curses a la nostra ciutat i comarca, entre elles la VI Volta Ciclista al Vallès Oriental que fou un rotund fracàs en comptar

només amb 12 corredors, i la cursa típica de la Festa Major.

El 1956 Granollers va tornar a ser seu —ja ho havia estat com a mínim en dues ocasions més, el 1916 i el 1930— de la Festa del Pedal en el seu XLè aniversari, una prova que continuava organitzant la Unió Velocipèdica Espanyola en col.laboració amb el club local, en aquest cas el Club Ciclista Granollers, presidit per Josep Canal. En aquesta ocasió la crònica de Josep Vinyals des del Vallès del 20 de maig, assenyalava algunes coses sobre aquesta trobada de ciclistes que provinents de Barcelona la gran majoria, havien sortit de l'Arc de Triomf a primeres hores del matí. La Festa del Pedal coincidí amb la celebració de les Fires i Festes. Els ciclistes foren rebuts per les autoritats, entre elles el governador civil José Solano, i per representants del ciclisme com el seu president, Josep Ribalta, el de la Federació de Ciclisme, Federico Gallo... Segons sembla la festa comptà amb la presència de *«varios millares de ciclistas»*. La XL Festa del Pedal finalitzà amb una cursa per amateurs puntuable per al Cinturó de Barcelona en la qual van prendre-hi part 82 corredors. Durant aquest temps funcionà tam-

bé durant uns vuits anys la Unió Ciclista Granollerense que presidí Joan Vila Lamarca.

El 1957 el C.C. Granollers organitzà el Premi Campionat Comarcal de Ciclisme amb el trofeu Delegación Comarcal del Frente de Juventudes i Trofeo de la Delegación Comarcal de Sindicatos de tres dies (12-5, 26-5, i 9-6) amb uns premis en metàl.lic de més de 2.000 pessetes. Les circumstàncies, però, començaven a jugar a favor d'altres esports presentats en les Fires i Festes de l'Ascensió amb les curses de ciclomotors. Modest Bonet era crític en el Vallès de la Festa Major d'aquest any: *«En ciclismo hemos perdido bastante con relación a años anteriores. Lo que con la formación del C.C. Granollers-Faema se vino a suponer serían flores y éxitos para el deporte ciclista local, el tiempo nos demostró que había más ruido que nueces y si apuramos sólo quedó en ruido. Muchos hombres, muchas figuras de cara a la propaganda y publicidad, pero el aficionado local completamente en ayunas»*.

Durant molts anys Granollers va seguir essent diverses vegades escenari de la passada de la Volta a Catalunya, Vuelta a España i... del Tour de France el juliol de 1957, dins l'etapa Barcelona-Aix-les Bains, essent la nostra ciutat final d'etapa volant amb un premi per al guanyador de 3.000 pessetes.

En anys posteriors, el ciclisme continuà fent allò que podia davant la presència dels nous esports de competició i el 4 de maig de 1959 el C.C. Granollers, amb seu al carrer Sans número 30 i sota la presidència de Salvador Sastre, organitzà el Gran Premi Barreiros Diesel, una cursa en la qual els premis eren ja considerables: 1r: 800 pessetes; 2n, 600 i 3r, 400. El 29 de maig va tenir lloc —tot recordant encara aquells anys en què Granollers reuní en els seus carrers en 1930 més de 5.000 ciclistes— la XLIV Festa del Pedal amb l'etapa Barcelona-Parets i el 14 d'agost es va fer a la nostra ciutat el Gran Premi Berkel amb trofeus de Motos i Esports Sastre, sent aquest només un dels molts exemples de campionats i proves que es van fer en la dècada dels anys 60 i 70.